

“दुहितृणामभावे तु रिक्तं पुत्रेषु तद्भवेत् ॥”
इति मनुवचनात् ॥
एवं पुत्राधिकारात् प्राक् दुहितृधिकारविधा-
यकवचनान्तराख्येतिविषयकाणि । पुत्राद्यभावे
तु ब्राह्म्यादिपुत्रकविवाहकालीनं स्त्रीधनं
भर्तुः । आसुरादित्रयविवाहकालीनन्तु मातुः
तदभावे पितुः । यथा मनुः ।
“ब्राह्म्यादेवार्थगान्धर्वप्राजापत्येषु यद्वनम् ।
अतीतायामप्रजायां भर्तुरेव तद्विष्यते ॥
यत्तस्याः स्यात् धनं दत्तं विवाहेष्वसुरादिषु ।
अतीतायामप्रजायां मातापित्रोस्ताद्विष्यते ॥”
कन्याधनाधिकारे क्रममाह बौधायनः ।
“रिक्तं अतायाः कन्याया गृह्णीतुः सोदराः
स्वयम् ।
तदभावे भवेत्प्रातुस्तादभावे भवेत् पितुः ॥
अत्र क्रमदर्शनात् पूर्ववचने मातापित्रोरित्यत्र
पाठक्रमेणाधिकारो न तु इह निर्दिष्टात् समु-
चितेन । इह स्थितिः ।
“मातृस्वसा मातृलानी पितृव्यस्ती पितृस्वसा
श्वश्रुः पूर्वजपत्नी च मातृतुल्या प्रकौर्त्तिताः ॥
यदासामीरसो न स्यात् सुतो दौहित्र एव वा ।
तत्सुतो वा धनं तासां स्वस्त्रीयाद्याः समा-
ग्रयुः ॥”
शौरसपदं कन्यापुत्रोभयपरम् । सुत इति
सपत्नीपुत्रपरम् ।
“सर्वसामेकपत्नीनामिका चेत् पुत्रिणी भवेत्
सर्वास्तास्तेन पुत्रेषु प्राह पुत्रवतीर्षनुः ॥”
इति मनुस्मृतः ।
एकपत्नीनामिति एकः पतिर्यासां ताः । न तु
सुतपदमीरसविशेषणं वैयर्थ्यात् । सपत्नीपुत्र-
सङ्घावे स्वस्त्रीयाद्यधिकारापत्तेः । तत्सुत इति
पौत्रः सपत्नीपौत्रपरं न तु दौहित्रपुत्रपरं तस्य
स्वभोग्यभर्तुः पिण्डदानानधिकारात् । अप्यप्रागु-
क्तानुसारात् दौहित्रपर्यन्तानन्तरमेव सपत्नी-
पुत्रतत्पुत्रयोरधिकारः । न तु प्रागुक्तभर्तादि-
पितृपर्यन्ताभावेऽपीति वाच्यं भर्तादीनां धनि-
भोग्यपार्ष्ण्यपिण्डदानानधिकारात् । तस्मादे-
तेषां सपत्नीपौत्रान्तासां तत्सुतो वेति
वाशब्दसमुच्चितानाम् ।
“सामान्यं पुत्रकन्यायां अतायां स्त्रीधनं
विदुः ।
अप्रजायां इरेत् भर्ता माता भ्राता पितापि
वा ॥”
इति देवलोक्तानां भर्तादिपितृपर्यन्तानां प्रा-
भाव एव सत्स्यपि श्वशुरभ्रातृश्वशुरादिषु
स्वस्त्रीयाद्या इत्यनेन भगिनीसुतभर्तुः भगिनेय-
भर्तुः श्वशुरकनिष्ठीभयरूपभ्रातृसुत-स्वभ्रातृपुत्र-
जाभ्रातृ-देवराणां मातृस्वसादिधने अधिकारः
अनन्यगतेर्वचनात् । अत्र ।
“नयाषामुदकं कार्यं त्रिषु पिण्डः प्रवर्त्तते ।
अतुयः सम्यहातेषां पञ्चसो नोपपद्यते ॥”
इति दायभायप्रकथीयमनुस्मृतः ।

पिण्डदोऽंशहर इति याज्ञवल्क्यीयात् । मातृ-
तुल्याः प्रकौर्त्तिता इत्यनेन स्वस्त्रीयादीनां पुत्र-
त्वज्ञापनेन एकप्रयोजनकत्वात् ।
“मातुलो भगिनेयस्य स्वस्त्रीयो मातुलस्य च ।
श्वशुरस्य गुरोश्चैव सख्युर्मातामहस्य च ॥
एतेषाञ्चैव भार्याभ्यः स्वसुर्मातुः पितुस्तथा ।
पिण्डदानन्तु कर्त्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः ।
इति शातातपवनात् ।
पिण्डदानविशेषेणैव चक्षामेवामधिकारक्रमः
प्रतिपत्तव्यः । पाठक्रमादर्थक्रमस्य बलवत्त्वात् ।
अन्यथा सर्वत्रैव देवराधिकारे महाजनविरोधः
स्यात् । तत्र प्रथमं देवः तत्पिण्डतद्भर्तुः पिण्ड-
तद्भर्तुः देयपुरुष-अय-पिण्डदत्त्वात् सपिण्डत्वाच्च
भाटस्त्रीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृश्वशुर-
देवरयोः सुतो तत्पिण्डतद्भर्तुः पिण्डतद्भर्तुः देय-
पुरुषइयपिण्डदत्त्वात् सपिण्डत्वाच्च । तयोरभावे
त्वसपिण्डोऽपि भगिनीपुत्रः तत्पिण्डतत्पुत्रदेय-
तत्पिण्डादित्रयपिण्डदत्त्वात् । तदभावे भर्तुः भा-
गिनेयः पुत्राद्भर्तुर्दुर्बलत्वेन तत्स्थानपातिनो-
रपि भगिनीपुत्रभर्तुः भगिनेययोस्तथैव बला-
बलस्य न्यायत्वेन तद्भर्तुः देयपुरुषअयपिण्डद-
त्त्वात् तत्पिण्डदत्त्वात् तद्भर्तुः पिण्डदत्त्वाच्च मातृ-
लानीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृपुत्रः
तत्पिण्डतत्पुत्रदेयतत्पितृत्वादिपिण्डइयदत्त्वात्
पितृस्वसुधने अधिकारी । तदभावे श्वशुरयोः
पिण्डदानात् जामाता अंशुधने अधिकारीति
क्रमः । स्वस्त्रीयाद्या इति अधिकारिमात्रपरं न
पाठिकक्रमपरं एषां वशां प्रातिस्त्रिकोक्ताना-
मभावे सपिण्डानन्त्यर्थे च श्वशुरादिवदधिकारी
न च सपिण्डाभावे मातृस्वसिति वचनं वाच्यं
अस्त्रिभधिकारिभवेन देवरतत्सुतभ्रातृश्वशुर-
सुतानां अधिकारज्ञापनादासत्तरश्वशुरभ्रातृश्व-
शुरादेः परित्यागादिति । इति दायतत्त्वम् ॥
स्त्रीधर्मः, पुं, (स्त्रिया धर्मः ।) ऋतुः । तत्प-
र्यायः । पुष्यम् २ भात्तं वम् ३ रजः ४ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (मेषुणम् । यथा हरिवंशे । ८४ ।
६१ ।
“मृशती कामजननीर्वाचः श्रोत्रसुखावहाः ।
वर्हिषाश्चैव विदत्तं खमानाश्च विकूजितम् ॥
अभीक्ष्णमभिमृशन्ती स्त्रीधर्मं सा व्यरोचयत् ॥”
स्त्रीणां शुभकर्मादिः । यथा, मनुः । १।११४।
“स्त्रीधर्मयोगं तापस्यं मोक्षं सञ्चारमेव च ॥”
स्त्रीधर्मिणी, स्त्री, (स्त्रीधर्मोऽस्या पश्यति ।
इतिः । डीप ।) ऋतुमती । इत्यमरः । २ ।
६ । २० ॥ (यथा, महाभारते । २।७७।१४ ।
“स्त्रीधर्मिणी बरारोहा शोचिनेन परिश्रुता ।
एकवस्त्राय पाञ्चाली पाञ्चानभवेत्त ॥”)
अस्य विवरणं रजसलाशब्दे दृष्टव्यम् ॥
स्त्रीधवः, पुं, (स्त्रीणां धवः प्रियः ।) पुरुषः । इति
जटाधरः ॥
स्त्रीपरः, पुं, (स्त्रीषु परः विरतः ।) विद्वजः ।
क्रासुकः । इति वैशित् ॥

स्त्रीपण्योपजीवी, [न] पुं, (स्त्रीपण्येन उपजीव-
तीति । उप + जीव + णिनिः ।) सभोगार्थ-
मन्यस्ते स्त्रियं दत्त्वा तद्दोपजीवी । इति
महाभारते दानधर्मः ॥
स्त्रीपुंघर्मः, पुं, (स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंघी । तयो-
र्धर्मः ।) स्त्रीपुंसयोर्व्यवहारः । स च षष्ठा-
दशविवादपदान्तर्गतविवादविशेषः । यथा,—
“स्त्रीपुंघर्मी विभागश्च द्यतमाह्वयमेव च ।
पदान्यष्टादशेतानि व्यवहारस्त्रिताविह ॥”
इति मानवे ८ पाश्चायः ॥
तद्विवरणं यथा,—
“पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मो वर्त्तन्ति तिष्ठतोः ।
संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् दृष्ट्वाऽपि शास्त्रतान्
अस्मत्तन्वाः स्त्रियः कार्य्याः पुरुषैः खैर्दिवानिग्रम् ॥
विषयेषु च सज्जन्यः संस्थाप्या चात्मनो वशे ॥
पिता रक्षति कौमारं भर्ता रक्षति यौवने ।
रक्षन्ति स्वविरं पुत्रा न स्त्री स्नातन्ममर्हति ॥
कालेऽदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चातुपयन् पतिः
मृते भर्तुः रि पुत्रस्तु वाच्यो मातुररक्षिता ॥
सूक्ष्मेभ्योऽपि प्रसङ्गैः स्त्रियो रक्षा विशेषतः
इयोर्हि कुलयोः शोकमावहेयुररक्षिताः ॥
इमं हि सर्ववर्णानां पश्यन्तो धर्मसुत्तमम् ।
यतन्ते रक्षितुं भार्यां भर्तारो दुर्गन्ता अपि ॥
खां प्रसूतिं चरित्रश्च कुलमात्मानमेव च ।
स्वश्च धर्मं प्रयत्नेन जायां रचन् हि रक्षति ॥
पतिर्भार्यां संप्रविश्य गर्भो भूत्वा ज्ञायते ।
जायायास्तच्च जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥
यादृशं भजते हि स्त्री सुतं सूते तथाविधम् ।
तस्मात् प्रजाविशुद्धयर्थं स्त्रियं रक्षेत् प्रयत्नतः ॥
न कश्चित् योषितः शत्रुः प्रसङ्ग परिरेक्षितुम् ।
एतेऽप्यययोगेस्तु शक्यास्ताः परिरेक्षितुम् ॥
अर्थस्य संशयं चेनां व्यथे चैव नियोजयित् ।
श्रीचे धर्मोऽस्यपत्न्याश्च पारिषादस्य वेद्यथे ॥
अरक्षिता गृहे दद्याः पुरुषैरामकारिमिः ।
आत्मानमात्मना यास्तु रवेद्युस्ताः सुरक्षिताः ॥
पार्श्वं दुर्जनसंसर्गः पत्या च विरहोऽटनम् ।
अप्रोऽन्यगिहवासश्च गारोसंदूषणानि षट् ॥
नेता रूपं परीक्षन्ते नासां वयसि संस्वितिः ।
सुरूपं वा विरूपं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥
पौत्रव्याजसपत्न्याश्च नैके ज्ञात्वा स्वभावतः ।
रक्षिता यत्नतोऽपीह भर्तुर्व्येता विदुर्व्येते ॥
एवं स्वभावं ज्ञात्वासां प्रजापतिनिर्गमजम् ।
परमं यत्नमातिष्ठेत् पुरुषो रक्षणं प्रति ॥
श्यासनामसङ्कारं कामं क्रोधमनाज्वलम् ।
द्रोहभावं कुचर्याश्च स्त्रीभ्यो मनुकरक्षयत् ॥
नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्वैरिति धर्मो व्यवस्थितः
निरिन्द्रिया ह्यमन्वाश्च स्त्रियोऽनृतमिति स्थितिः
तथा च नृतयो बह्वो निगीता निगमेष्वापि ।
स्वास्वजस्यपरीचार्यं तासां नृशुत निष्कृतीः ॥
यश्च माता प्रभुषुमे विचरन्त्यपतिव्रता ।
तश्चे रितः पिता हस्तामित्यस्वैतद्विश्रमम् ॥
आवत्स्यनिटं यत्किञ्चित् पात्रिप्राहस्य चेतसा